

VATTENFÄRG I SIMHALLEN

Ett litet konstprojekt i Varberg

Novembermörkret står kompakt utanför de stora glasrutorna. De vita klinkerplattorna är varma under fötterna. Luften är fuktig och det luktar klor.

Vi klämmer ut färg ur de små tuberna (Lefranc&Bourgeois). En färg på varje palett, gult rött blått. Eller två färger, blå/röd, röd/gul, gul/blå. Vi ordnar alla penslar, plattpenslar med gult plastskaf och runda hårpenslar. Svampar, skumgummirollers och tryckblock av bilisolering, hur nu de ska användas.

Och där ligger papperet, tjockt stadigt akvarellpapper, skuret i bitar. De röda flytdynorna ligger staplade på kanten. Vattnet brusar svagt nånstans ifrån, vi småpratar lite, lägger upp planen. Vattenytan i barnbassängen ligger stilla, obruten, man kan se taklamporna lätt deformerade i ytan. Därunder blått, turkos. Vi tar en kopp kaffe och väntar.

Nu hörs ett lätt sorl från hörnet bortom stora bassängen. Så väller fjärdeklassarna ut ur omklädningsrummen, sätter fart mot oss. Badkläder på, lite blöta i håret efter duschen, förväntansfulla, undrande, ivriga. Precis som vi. Hur ska det här gå?

Jag tar halva klassen med till barnbassängen. De vill ner i vattnet, genast, inget att vänta på. När de plaskat och simmat av sig lite samlas vi vid kanten.

Jag berättar om idén: måla vattenfärg i vatten. Ett experiment, vi vet inte hur det ska gå. Det är så här man jobbar konstnärligt, provar idéer, utan facit. Det kanske inte alls går, så är det med experiment. Ibland blir det som man tänkt sig. Och nån sällsynt gång kan det bli alldeles underbart. Som man inte alls kan föreställa sig. Men det vet man aldrig i förväg, inte förrän man provar. Och oavsett hur det går är det ju trevligt med ett bad i höstmörkret.

– Här är papperet, skriv namn med blyerts och lägg på en flytdyna. Och här är färgen och penslarna. Så, bara att sätta igång!

Vi sjösätter paletterna en efter en och de flyter ut i bassängen som näckrosor på ytan. Snabba som halvstora andungar flockas barnen runt dem. Stannar upp, tvekar, petar lite försiktigt i färgen, provar. Men snart är de igång, målar och sköljer, simmar, går på botten, dyker för att snabbt ta sig mellan färgerna. De granskar, släpper ner färg

på det blöta papperet, ser hur den sprider sig och tunnas ut. Eller använder fingrarna för att gnugga in färgen hårt i ytan. De är helt inne i sina bilder.

- Om jag släpper ner lite blått här i det gröna?
- Om jag lutar den så här så att färgen rinner över kanten?
- Vad händer om jag doppar hela bilden?
- Åh, kolla här – det bara blev!

Vi står på kanten och serverar med fler papper och mer färg till paletterna. Gång på gång.

Plattpenslarna ställer sig vertikalt och guppar runt som gula sjöhästar. Men var är de runda små penslarna? Borta! Nej, där nere vid silen på botten av bassängen, där har de samlats. Bara att dyka ner och hämta.

Jag har målat akvarell i många år, men aldrig i en simhall. Så vad vet man om det? Fäster färgen? Kan man måla med klorerat vatten? Nyfiket flyter jag runt bland målarna och kikar på vad som händer. Ser hur de gör. Färgen fäster, biter här och där, allt vatten gör att pappret lyser igenom som en tät opak ton. Här kan man inte peta med detaljer, det är färgen som gäller, vått i vått.

Nu kommer de första bilderna. Ivriga barn med andan i halsen, lysande ögon. Sen efterhand de mer eftertänksamma, de som studerar sina bilder noga, nyfikna på vad som händer. De ljusa skimrande bilderna läggs på träbänkarna på läktaren längs stora bassängen. Så nya ark och ut i bassängen igen.

Läktaren fylls med akvareller vartefter förmiddagen går. Det ljusnar utanför medan de fyra grupperna, två klasser avlöser varandra.

Under tiden i stora bassängen, andra gruppen: två och två ska de porträttera varandra med engångskameror under vattnet. Ett två tre, ner under vattnet, titta in i kameran, klick, upp igen.

Så ligger de där i tystnaden, alla akvarellerna och vill inte torka i den fuktiga luften. Simhallspersonalen i vita tofflor bär försiktigt ner alla bilder i pannrummet för att torka. Vi packar ihop materialet. All färg på golv, bassängkant och paletter spolats bort med vattenslangar. Bara flytdynorna bär fortfarande spår av vad som försiggått. Så kan simhallen öppna för allmänheten.

forts. nästa sida

forts. Vattenfärg ...

Någon vecka senare besöker vi skolan för att avsluta projektet. Vi tittar på bilderna som nu är torra men ganska bleka, subtila skulle man kunna säga. Vi pratar om att arbeta vidare med bilden, måla fram delar som man vill förstärka. Barnen ska också namnge bilderna. De vänder och vrider, letar. Och hittar både det ena och det andra, kommer lätt på titlar. Men ingen vill gå in i bilderna och måla mer, alla är övertygade om att deras bilder är klara.

Vi gör en enkel utställning i skolans foajé och samlas för att titta. Milda, skira akvareller, en hel vägg med bilder, fint sammanhållna av sitt vaga bildspråk. Vattnigt i en vacker bemärkelse. En efter en berättar barnen om sina bilder och sin upplevelse av att måla i vatten.

Undervattensporträtten då? De blev inte de turkoskimrande bilder som vi föreställt oss, det var för mörkt i bassängen. Fem av sju filmer blev helt svarta. De andra är mörka, djupt grönsvarta, mystiska. Här och där en näsa, en blick ur ett par suddiga ögon, några hela ansikten. Monterade tätt ihop

på en kartong ser det ut som blankglaserat italienskt kakel. Så är det med experiment. Till sommaren provar vi i havet. Under solen.

Vattenfärg i sitt rätta element, blev den snygga rubriken i Hallands Nyheter dagen efter. En bra sammanfattning. Ska vi göra om det? Vi får se. Det tål att upprepas. För vuxna, som meditation eller lustfyllt skapande. Kanske för barn med funktionshinder. För alla. Kanske inte för resultatets skull, men för upplevelsen. För var ska man måla vattenfärg om inte i vatten.

Inblandade i projektet var:

Varbergs kommun, Kultur och fritid, kultursekreterare Anki Olsson som kom på idén

Håstens Simhall, Marie Westman och övrig personal

Konstkonsulenten i Halland Anne Lang med sin praktikant Susanne Petterson

Konstnär Sassa Buregren

Elever och lärare från Almers skola, årskurs 4

SASSA BUREGREN

Nordiska Akvarellmuseet, SE-471 32 Skärhamn. Tel. +46 (0) 304 60 00 80. www.akvarellmuseet.org, info@akvarellmuseet.org

Tony Cragg

23.9 - 11.11

Pappersverk och skulpturer

I utställningen på Nordiska Akvarellmuseet visar Tony Cragg både pappersverk och skulpturer. De flesta av verken är nya och har inte tidigare ställts ut.

Öppettider tis - sön 12 - 17 mån stängt

Nordiska Akvarellsällskapetets medlemmar går in för halva priset.

Föreningen Svenska Konstnärinnor

har funnits i 97 år. Medlemmarna är etablerade konstnärer från hela landet. De träffas en gång i månaden, vår och höst på klubbafsnar med supé och föredrag i Konstnärshuset, Stockholm. Föreningen har en invalsnämnd, stipendienämnd, gör resor och har utställningar. För mer information om medlemskap eller för att bli stödmedlem ring Gunilla Grundeus, 08-29 48 90 eller Barbro Runefelt-Taltavull tel. 08-642 20 34

ARVIKA KONSTHALL

VISAR AKVARELLMÅLERI AV

MARIE GAUTHIER

27 oktober - 18 november

0570-818 42

www.go.to/mariegauthier